

Magyar Szocialista Párt Országos Nyugdíjas Tagozata

<http://nyugdijastagozat.mszp.hu>

Tárgy: **Kampány a vulkán tetején**
Feltöltés: 2017. május 24.
Forrás: Népszava online

- Szervusz nép, én vagyok a király (Hi people, I'm the king).
- Szervusz király, én vagyok a nép (Hi king, I'm the people).

Kezdődhetett volna így is a párbeszéd Nagygécen, de hát ezt a történetet nem Rejtő Jenő írta Fülíg Jimmy stílusában. Hanem az élet. Pontosabban: ahogy azt a kedves vezető propagandistái elképzelik. A jó király úttalan utakon ellátogat egy faluba, amelyet az átkos időkben - 1970-ben - elmosott az árvíz (ilyen a Fidesz-kormány alatt biztosan nem fordulhatna elő), s ma már csak hat lakója van. Egyikük az immár országos hírűvé vált Csúcs Imréné, azaz Bözsi néni, akivel Orbán Viktor épületes párbeszédet folytatott, s hála a kommunikációs szakembereknek, erről mindenki értesülhetett. Arról pedig az angol felirat tanúskodik, hogy nem kizárólag hazai fogyasztásra készült az ismeretterjesztő film.

Lehet mulatni persze a részint abszurd, részint nevetséges kampány-videón, ennek kapcsán fel lehet idézni a nagy elődöt, Rejtő Jenőt (ha úgy tetszik, P. Howardot), de ne essünk tévedésbe: itt egészen komoly dologról van szó. Távoll álljon tőlünk, hogy bántani vagy akár kifigurázni akarnánk Bözsi nénit - hiszen ő természetesen magát adta a látogatás alatt -, de vegyük észre, amit a propagandisták is felmértek: ennek az országnak jelentős részében Bözsi néni élnek. Kis eldugott falvakban, esetleg nagyobb településeken, élnek a mindennapi életüket, s leginkább az jut el hozzájuk, amit pártunk és kormányunk akar. A rádióból és a tévéből azt kapják, amit nekik szánnak. A hivatalos szócsővé degradált - egykor közszolgálati, ma már abszolút hatalomhű - médiumok terelik őket a megfelelő irányba.

És ez csak a történet egyik része. A jövő évi választásra készülő hatalom régóta sokféle módon igyekszik bebiztosítani a győzelmet. Van újabb nemzeti konzultáció, hatalmas összegekkel megtámogatva, hogy a nép valamennyi fiához (és leányához) eljusson az üzenet: a jelenlegi kormány a helyén van és az ő érdekeiket képviseli. Ehhez járul aztán a szóbeli propaganda, már erőteljesebb formában, brüsszelezéssel, sorozással, simicskázással, gyurcsányozással, bemutatva, hogy csak és kizárólag ez a jóságos hatalom tudja megvédeni hazánk polgárait a folyamatosan támadó ellenségtől.

Ha pedig a kiszemelt szavazórétegek már kellőképpen megijedtek, jöhet a mézesmadzag. Az ígért-tömeg, hogy bár már most is minden nagyon jó, de a közeljövőben még jobb lesz. S bár a kampány a lakosság valamennyi részére kiterjed, azért itt is van fontossági sorrend. Kiemelt szerepe van a nyugdíjasok megoldozásának. Nem is véletlenül. Az urnákhoz járulók durván egyharmadát ugyanis ők jelentik. Olyan emberek, akik egy ledolgozott élet után gyakran nevetséges összegekből kénytelenek tengődni. Ha sikerül őket a jelenlegi hatalom mellé állítani, azzal nyert ügye lehet a Fidesznek. Az utóbbi hetekben előbb Salgótarjánban, aztán Győrben győződhetek meg a kormányzati kommunikáció irányítói, hogy helyesen gondolkodnak. Mindkét helyen lelkes idős emberek üdvözölték hátalattal szívvel a kedves vezetőt.

Csakhogymég nincsenek elegenden (akkor sem, ha Orbán Viktor korábbi útmutatásához híven hoznak magukkal még egy embert). A következő időszakban tehát nemcsak újabb tanuszoda-, vagy sportpálya-avatásokra számíthatunk, hanem arra is, hogy utána a miniszterelnök szerét ejti a nyugdíjasokkal való újabb megható találkozásoknak. Ezek ugyanis alkalmasnak látszanak a megfelelő kormányzati propaganda sulykolására. S ne akadjunk fel azon, hogy a beszélgetés hevében a miniszterelnök egyes szám első személyt használ ("az év végén, ha úgy vannak a számok, emelek megint, novemberben"). Tudja ő persze, hogy a juttatásnak a törvény értelmében követnie kell az inflációt, sőt az idei számok alapján még prémium is esedékes. Ám amikor az ember azt hallja, hogy minden évben megválasztanak őt, mert akkor egy kicsit mindig emelkedne a nyugdíj, hát hajlamos elgyengülni és nem megfelelően fogalmazni. Ez Bözsi néninek és társainak mindegy, a kákán is csomót kereső kritikusok pedig tisztában lehetnek vele, hogy úgysem az számít, amit mond, hanem az, amit tesz (mint tőle tudhatjuk).

Az utóbbi időszak tüntetései, a hazai és a nemzetközi kritika hatására erőteljesebb lett a kormányzati kommunikáció is. Mondhatnánk, a hatalmat megtartani szándékozók jóvoltából dübörög a kampány. Elsősorban ennek eredménye, amit az újjáavasztott államfő is kénytelen volt megállapítani beiktatási beszédében, hogy drámai mértékben romlott a közbeszéd színvonala. S még azt is megengedte magának Áder János - minthogy ezt következmények nélkül megtehetette -, hogy ezért főképp a kormánypártokat tegye felelőssé. Majd kimondta a lényegét: "Egy év van még a választásokig, a választópolgárok többsége biztosan nem akar ez idő alatt egy kitörésre készülő vulkán tetején élni". Ebben feltehetően tökéletesen igaza van.

Ám nyilvánvalóan hiú ábránd abban bízni, hogy most egyszerre - például az ő szavai hatására - minden megváltozik. Esetleg ha a nyugdíjasok esküt tennének, hogy ennyi szép ígéret nyomán jövőre mind a Fideszre szavaznak. Csak hát az a helyzet, hogy bár sok Bözsi néni él itt, azért még sokan vannak, akik nem a szavaknak, hanem a szemüknek hisznek.

Sebes György

Forrás: Népszava.hu
(<http://nepszava.hu/cikk/1129063-kampany-a-vulkan-tetejen>)